

DE ULTIEME THUISWERKPLEK

door: Jacobine van Beurden, april 1997

voor *Intern (vak)blad Nederlandse interieurarchitecten bni*
foto Robert Tingelaar

Waren wij tot voor kort diep in gedachten over het opperste genot op badkamer- en keukengebied, thans lijkt een nieuw tijdperk van digitale informatie ons tot een volgende vraagstelling te brengen: hoe ziet de ideale thuiswerkplek eruit?

De strijd tegen de apparaten leek te zijn gestreden. In de door en door gemaatvoerde keuken van nu kan ieder aldaar benodigd apparaat feilloos worden ondergebracht, voorzien van uniform frontje zo men wil. Handapparatuur als citruspers en broodrooster is inmiddels zo fraai vormgegeven en op kleur gebracht dat het bij uitstalling op aanrecht of keukentafel de keuken eerder verrijkt dan er afbreuk aandoet. Met het telefoontoestel hebben we al net zo'n geluk. Ofwel je stopt het in je binnenzak, of het staat als waarlijk designobject Uw en mijn blikken te vangen.

Minder vrolijk is het gesteld met het televisietoestel. Je kunt het achter een deurtje sluiten, maar het blijft tobben. Langzaam dringt een volgend probleem tot ons door: de thuiswerkplek! Het trouwe bureautje bezwijkt onder het gewicht en het volume van de apparaten. Beeldscherm, PC, fax, telefoon, antwoordapparaat, verlichting, snoeren en adapters.....

We mogen telewerken, op kantoor waait de wind van het plug-in kantoor. De flexibele werkplek: altijd bereikbaar en inzetbaar zonder dat je lijfelijk aanwezig hoeft te zijn. Dat betekent voor altijd en overal apparaten om ons heen en een behoorlijke geheugencapa-

citeit van de PC en het eigen hoofd.

Kantoren worden ingericht met in hoogte verstelbare bureaus en stoelen waarin je je hele leven kunt blijven zitten zonder doorzit- of nekklachten op te bouwen. Uitgerust met daglicht- en kunstlichtvoorzieningen die zo optimaal zijn, dat het wel gekunsteld moet zijn. Apparatuur is netjes ondergebracht in een persoonlijke kit of rolcontainer, die op zijn beurt weer geplaatst wordt in een opbergsysteem voor talloze persoonlijke kastjes. Het geheel staat te midden van een prachtig vormgegeven open ruimte, net als destijds de flatgebouwen in de Bijlmermeer. Hoelang zal het duren voordat de fraaie lege ruimte in dit kantoor voorzien wordt van een bont kleed, een huiselijke fauteuil of een klassieke schemerlamp? Nieuwe trends kun je vaak vroegtijdig voorspellen.

Terug naar de thuiswerkplek. Gaat de container gezellig mee naar huis? Een beeldscherm in de antieke secretaire, een PC op de grenen keukentafel? Willen we speciaal ontworpen bureaus waarin alles is weggewerkt, achter klepjes bijvoorbeeld, inschuifbaar, uitklapbaar of geïntegreerd? En moet dat allemaal in een werkkamer, of schuift U, al telewerkend, het liefst bij aan de eettafel?

Deze vraag legde ik voor aan een aantal ervaren thuiswerkende vrienden en opdrachtgevers. Vooral de ouderen onder hebben heeft een duidelijke voorkeur voor een aparte werkkamer, waar je je in alle rust kunt wijden aan werk of studie. Een vaste werkplek wordt door iedereen als nodig ervaren, echter, tot de middelbare leeftijd wordt meer belang gehecht aan een open relatie tussen de werkplek en de overige leefplekken in huis. Ook het uitzicht naar buiten scoort erg hoog. Het probleem van beeldscherm en snoeren leeft overal. Net als de papierwinkel zou het fijn zijn om ook deze zaken zoveel mogelijk uit het zicht te hebben. In praktijk wordt het nauwelijks opgelost: geen geld, geen tijd en vooral geen zin om er aandacht aan te besteden.

Om een indruk te krijgen van hoe de ervaren thuiswerker er nu werkelijk bijzit, bezocht ik er enkelen in hun werk-habitat. De gemiddelde werkplek herbergt meer dan alleen een bureau. Logeergelegenheid, TV-zitje, bibliotheek, een persoonlijke verzameling, opslagruimte, kapot kinderspeelgoed dat wacht op reparatie, echt van alles kun je er vinden. Voor mijn bezoek was dan ook druk opgeruimd. Kasten, laden en schappen in velerlei stijlen kwam ik tegen. In de persoonlijke stijl heb je twee richtingen: die van opperste orde of die van alles voor het grijpen. Inventiviteit kom je maar zelden tegen en vormgeving lijkt er niet veel toe te doen. De prachtige flexibele werkunits van de Home Office Show (elders in dit blad) zullen naar het zich laat aanzien geen grote vlucht nemen. Een supergroot (en multifunctioneel) werkblad in een aan het oog te onttrekken ruimte lijkt eerder een bestseller te worden. Bovendien is er nog een aspect belangrijk. Lekker werken doe je daar, waar je op dat moment graag bent. Met al je draagbare lichtgewicht spullen loop je gewoon naar de eetkamer, keukentafel of naar de tuin.

De mens van nu maakt het zich graag gemakkelijk en al die apparaten dragen daartoe bij. Ze moeten echter niet al te zeer het blikveld bepalen. Eigenlijk willen we met 1 knop de hele handel kunnen oproepen, bedienen en weer laten verdwijnen, op het moment dat het ons uitkomt. En dan nog dit: bij een thuiswerkplek dien je je vooral thuis te voelen tijdens het werken. Het is tenslotte in eerste instantie je woning. Of beter nog, je tuin.

Den Haag, april 1997